

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Cumhuriyet

19 ŞUBAT 1997

DİNOZO R

11
ÇARŞAMBA

TANSU'YU GİYDİRİN!

İstediğiniz
kıyafeti kesin,
Tansu'yu kılıktan
kılığa sokun. O
hepsine yakışır.

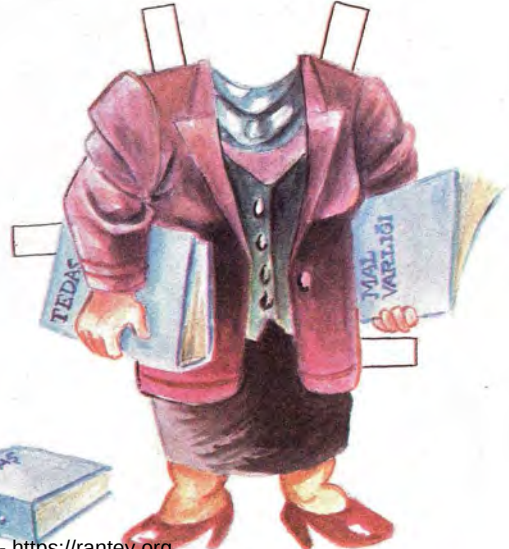
Tansu Özel Timci

Tansu
Örtünüyor!

Tansu Yolsuzluklar Diyarında!

HAFTANIN FOTOĞRAFI

Tansu Çiller. ABD asıllı Türk futbolcu. Şeytan Rıdvan'dan daha şeytan, Barajlar kralına attığı frikik golü hâlâ hafızalardan silinmedi.

Sürekli faullü oynuyor ve devamlı sarı kart görüyor. Fakat henüz kırmızı kart görüp de oyundan atılmadı. (Yeşil kartı ise her an kullanmak için cebinde hazır bekletiyor.)

Duran menkulleri iyi kapatıyor ve kredi yollarında da çok hızlı. Gerekteğinde gerçek bir sağ açık gibi kahramanca mücadele ediyor. Ne zaman jübile yapacağı bilinmiyor, önemli olan ABD'nin saati!

Tansu Çiller'in "Zirvedeki kar kadar temizim" zirvası Akşam Gazetesi'ne manşet oldu.

Derisinin rengini değiştirerek beyaz ırka geçen Michael Jackson, şimdi de dinini değiştirerek Hristiyanlık'tan Müslümanlığa geçiyor!

Şeriatçı Akit Gazetesi, devletin ilanları gazete tirajlarına göre dağıtmadığını ileri sürdüğü haberinde 20 bin dolayında olan tirajını üçe katlayarak yansıttı! Göz göre göre yalan söyleyenler, devletten ilan kapmak için atağa kalktı.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Takiye Demeçleri

Mehmet Ali Ilıcak

"Gazetecilik yapmak benim için vazgeçilmez bir tutkudur. Para pul kazanmak önemsiz. Ben siyasal gelişmeleri izleyip yaşam boyunca halkıma yararlı olmak ve sorunlarla alakalıyı göstermek isterim. Örneğin Tansu Hanım yanlış yaparsa affetmem. Halkım için yaşarım, o ölse ölüyorum. Akşam Gazetesi iktidarı iyi yönlerini de görür, kötü yönlerini de. Ve halkın hep yanında olacaktır. Hükümet karşısında bağımsız ve özgürüz. Okuyucumuzun huzurunda boynumuz kıldan incedir."

Fethullah Gülen

"Benim için en muazzam amaç zengin gönül sahibi olmak, mazlum ve yoksul çevrelere yakın durmaktır. Zaten ABD'den de Rusya'dan da bize hayır yok. Vicdanımdan gerekli talimatı aldım. Zaman içinde daha fazla müslümana ulaşacağım. Manevi açıdan güçlenip yeni oluşumlara hazırlanacağım. Dolar ruhum huzur ile dua ettiğimde. İslam benim için en mühim şeydir. Sof-tarla işim olmaz. Ramazanın, bayramın önemini bilenler bana yeter."

Hülya Avcı

"Sanat uğruna kafa yormamı sağlayanlara teşekkür ederim. Ucuz iş beklemeyin benden. Yapamam. Bana ne yeteneksizlerden. Ben komple nasibimi almışım sanatçıktan. Çıkanım şovuma, vücuduma zinde tutarım. Sanat için gerekirse sinema açarım, daha ne olsun. Zaten herkes has-sas olmalı bu konuda. Büyükleğim us-ta oluyor bana. Gençliğimin tadını çıkar-madım sanatım yüzünden. Fakat halka malol-mak en önemlisi."

Ali Şen

"Benim için futbola önemli olan centilmenlik ve dostluktur. Hedefim illa ki kazanmak falan değildir. Ben sadece kendi rekorlarını düşünen kişiliğe sahip olmam başka olurdu. Ben net birisiyim arkadaş. Fenerbahçe kazanırsa mal-zemecimize kadar mutlu oluruz. Ben de sporcu varlığını geliştiririm. Hakemlere baskı uygulamak sportmenliğe yakışmaz. Fair-play için mücadele gerekirse onu da yaparım. Medyayı da bağ-rıma basmışım. Spor uğruna gülmüşüm ve ağ-lamışım, kafam rahat!"

Kenan Erçetingöz

"Bizim işimiz, insanların yatak odalarına sızmak değildir. Görevimiz üretkenlerin dünyasına girip, kimin ne yaptığını öğrenmektir. Baldır bacak peşinde değiliz. Halka yararlı olmayan konuların muhabbetine girip saf insanların kandırılması bizi rahatsız eder. Gerçek ve doğru haber işimiz gelir. Ün peşindeki aptalların sırtından para kazanmayız. Nitelikli sanatkarlarla iyi geçinip güzel güzel yaşayoruz. Kim kime ta-sarlanırdan bahsediyor, sanatçılar dünyaya nasıl ba-kiyor, bizden öğrenin."

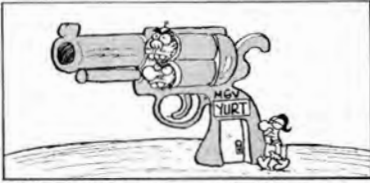
Not: Bütün demeçleri ilk satırdan başlayarak ve satır atlayarak tekrar okuyunuz.

Cumhuriyet
Dinozor

Sayı: 11 - 19 ŞUBAT 1997

● Basan ve Yayın: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinc** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazışmaları Müdürleri: **İbrahim Yıldız, Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**

Faks: (0212) 512 48 30

Milli Gençlik Vakfı'nın atış poligonlu yurdu var...

Cumhuriyet Dinozor

Ciciliği meslek edinenlerin dergisidir...

Elma dersem çık, armut dersem çıkma

Susurluk Komisyonu'na verdiği ifade de Abdullah Çatlı'yı tanımadığını söyleyen eski Özel Harekâtçı İbrahim Şahin, gazetelerde Çatlı ile beraber bir düğünde göbek atarken çekilmiş fotoğrafları yayımlanınca DGM tarafından aranmaya başlandı. Bayramdan hemen sonra teslim olacağını söyleyen Şahin, hâlâ ortalıkta yok.

İtirafçı ülkücü, "80 öncesi işlenen tüm büyük cinayetlerin emrini, o dönem Ülkü Ocakları Başkanı olan Muhsin Yazıcıoğlu verdi" dedi.

Dinozor

İslami kesim silahlanıyor... Di-ni Yayınlar Fuarı'nda pompalı tüfekler satılıyor... MGV'nin öğrenci yurdu için verilen ilanda, içindeki atış poligonundan gururla bahsediliyor...

"Benim işçim, benim sendikacım, benim devrimcim." DİSK'in 30. Yılı Kutlaması, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in -namı diğer Morrison Süleyman'ın- katılımlıyla gerçekleşti.

Güneydoğu'daki faili meçhul cinayetlerin tetikçileri olarak cezaevlerindeki PKK itirafçıların kullanıldığı, bizzat itirafçılar tarafından açıklandı.

FERHAN

ŞENSOY

Gözümün Uzmanı

- Bizim televizyon mu bozuk?
dedim. Yanıt veren olmadı.
Hepsi

yorum televizyonu. Yaklaştım, televizyona elledokunulabilecek mesafeye gelince görüntü netleşti.

terilip, bu Ami? Şünepeki? gibidurumlarınkalktığını, esprilerle bezeyerek anlattı. Gözümü ultramodern, hatta ekstralight aygıtına dayadı. İçine bakmamı söyledi.

Baktım, yolda giden bir araba görüyö-

dedi, uzman gözcü.
- Miyop mu olmuştum?

- Evet. Aslında miyop gençlikte olur ve ilerler. Sizin gibi bu yaşta miyop olan hiç görmedim.

diye gülüyor gözümün uzmanı.

- Bengençliği mi tam tamına yaşıyamadım, ondan herhalde! diyorum. Uzman gözcüme çetemi yazıyor. Gözlükçüye gidiyorum.

Çerçevelerden çerçeve beğeniyorum, gözlüğüm yapılıyor, huzura eriyorum. Artık televizyonu net görebiliyorum, araba kullanırken yüz metre ilerdeki arabaların plakalarını netlikle okuyabiliyorum.

Gözlük takmaya başladıktan altı ay sonra, bir gün, sayın pankreasıma yönelik kimi kan sayımları yapılırken, kan şekeri min 367 yefirladığı belirleniyor. Laboratuvardan endişe içinde telefon

eden hastabakıcı, şeker komasında olduğumu, hemen hastaneye yatırılmam gerektiğini bildiriyor. Gün cumartesi, matine ve suare olmak üzere iki oyun var. Pazar gene çift oyun.

Hastane söz konusu değil. Pazartesi doktorda alıyoruz soluğu. Şekerimin uzmanı çok şeker doktor bizi bu konuda bilgilendirirken, kendisinin bu şeker konusunu ne kadar bildiğini belli ederken, şekerin gözü bozduğunu da belirtiyor. Bana sıkı bir diyet veriyor. Diyet sonucu, şeker düştükçe benim miyopluk yok oluyor ve gözlüksüz olarak eskisi gibi net görmeye başlıyorum, kaldırıp atıyorum gözlüğü.

Peki, bana o gözlüğü veren gözümün uzmanı, bu yaştan sonra miyop olunmayacağını biliyorken, şekerin gözü bozduğunu bilmiyormu? Her şeyi bilgisayarlıymış, gözümün kenar!

dalmış, izliyorlar filmi.

- Yayında mı bozukluk var? diye sordum.

- Yoo! dediler. Tamamen fluğ görü-

Eyvah, gözüm bozuldu.

Derhal göz doktoruna gidildi. Havalı uzman gözcü, artık her şeyin bilgisayarla yapıldığını, eskisi gibi kimi harflergös-

rum. Kendisi de aygıtın karşı tarafında bir yere gözünü dayadı.

- Tamam. Evet, bir numara miyop olmuştunuz!

KİNCİ CUMHURİYETÇİLER, OMURGASIZLAR, MANDACILAR VE DİĞERLERİ

Musa Gülmüş ve Zeynep Atalay⁹³

1976 yılıydı.. Güneydoğu Anadolu'da 15 bin nüfuslu bir ilçede yaşıyorduk.. O sabah içim içime sığmıyordu.. Ortaokula başlıyordum.. Okulumuzun ilk günüydü..

Ortaokul ve lise aynı binadaydı.. Okulun kapısına geldiğimde müthiş bir kalabalık vardı.. Lise öğrencileri okulun dış kapısında toplanmış, hep bir ağızdan slogan atıyorlardı..

Boycot mu
var?..Boycot-
ta ne ki?
?

Şaşkın bir şekilde liseli abilerime ve ablalarımıza bakarken birden onu gördüm.. Hasan abiyi.. Hasan abi, köylümüzüdü, hatta uzaktan da akrabamız olduğumu biliyordum.. Okulun dış kapısını üstüne çıkmış, var gücü ile bağıyor, el kol hareketleri ile topluluğu yönlendiriyordu.. Amigo gibiydi..

Beni görünce yanıma geldi
Vaay Musa...
Çantamı kapı
gelmissin ama
bugün okul yok. Marastan'ı geç
bir hoca vermişler okula, o yüz-
den dersleri boykot ediyoruz.
Haa... Söyle bakım, sen
saldırıcısın değil mi?

İki gün sonra boykot sona erdi, derslere başladık.. Ama neredeyse tamamı boş geçiyordu.. Dolu olan birkaç derste ise ders dışında her şey konuşulup tartışılıyordu..

Hasan abi lise 3'e gidiyordu.. Okuldaki öğrencilerin siyasi yönden en aktif olanıydı.. Ortaokul öğrencilerini de baş derslerde bir araya topluyor, siyasi eğitim veriyor, faşist bir saldırı ihbarı üzerine zuladan çıkardığı kocaman sopaları arkadaşlarına dağıtıyor, her eylemde başı çekiyordu.. Hatta okulun dört bir duvarındaki siyasi yazıları tek başına kendisi yazmıştı.. Çok cesurdu Hasanabi. Gittikçe gözümde büyüyordu.. Herkes Hasan abi gibi olsa 5 dakikalada devrim yapılabilirdi..

Pazarda babamın tezgâhına ara sıra yardıma giderdim.. Bir gün Hasan abiye bir traktör dolusu karpuzun üzerinde gördüm..

N'aber Musa?
Babama karpuz,
sana da dergi
kitap getirdim..
AL, oku bunları!

Aradan yıllar geçti.. Hasan abi seyi bitirdikten sonra öğretmen olmuştum.. Ben tıp işlemleri fakültesi kazanıp Atatürk Üniversitesi'ne gittim.. Atatürk Üniversitesi'ne tıp bugün olduğu o zaman da sağ ve yobazlar hâkimdir.. Kampusun a girişi kapısından kocaman ışıklı leha, bizi neler beklediğini düşünen bir sille güratımıza iniyordu adeta.. Dumum uğramıştım..

Hayatımda gördüğüm en gerizekâli hocayı orada tanıdım.

Hayatımda gördüğüm en dangalak insanı orada tanıdım.

Hayatımda gördüğüm en erkek kişi da yine orada tanıştım.. "Cumhuriyet" Gazetesi okumanın neredeyse ölüme davetiye çıkarmakla eşanlamlı olduğu üniversite kampüsünde, kısacık kesilmiş modern saçları, daracık blucini ve arka cebine soktuğu "gazetesi" ile pis bakışlara aldırış etmeden adeta bir Jan Dard gibi yürüyordu.

NE??
Ciddi misin baba?..
Burdun Kagit kaleme

Vay be!..
Hagan shi...

İşte çağdaş Türkiye'nin aydınlık yüzü

2000'li yılların aydın insanları elektrik arızalarını protesto ediyor.

Şubat ayının başından beri akşamları meydana gelen kısa süreli elektrik arızaları ülkemizde göz yaşartıcı tablolar yaratıyor. Gelişmiş Batılı ülkelerin halklarını aratmayan bir duyarlılık gösteren necip Türk milleti, arızaları protesto edip sokaklara dökülüyor. Bazıları pencerelerde tencereler çalıyor, bazıları mum yakıp yetkilileri göreve çağırıyor.

Diğer taraftan muasır medeniyetler seviyesine ulaşan devletimizin üstün ve gelişmiş teknolojisi sayesinde, arızalar bir dakika gibi kısa bir sürede gideriliyor.

Bir kısım medya, ne kadar gerçekleri çarpıtmaya çalışırsa çalışsın; aydınlık Türkiye'nin gülümseyen çehresi suratlarında bir şamar gibi patlıyor.

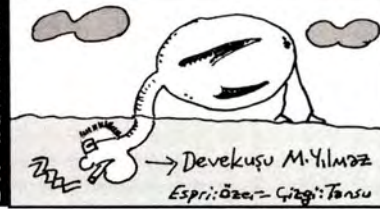
ÖSS'ye Hazırlık Deneme Sorusu

Soru: Aşağıdaki mantık yürütmelerinden hangisi doğrudur?

- Tansu Çiller, dünyanın en iyi ekonomi profesörüdür.
- Türkiye, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin en gelişmişidir.
- Özer Çiller; fedakâr, cefakâr ve sevgi dolu bir babadır.
- Vatan, ancak uğruna kurşun atan varsa vatandır.
- Hepsi.

Cevap: Elbette 'e' şıkkı.

Bir karikatür

ÇİLLİYET KARTONDAN MESUT VERİYOR!

İşaretili yerlerden kesin. Mesut Yılmaz'a yakıştırdığınız giysileri giydirin.

Kumarbaz Mesut

Mesut PKK Kampında

Rum uşağı Mesut

ANAP'ı geçmek kararı veren Bucaram, oğluna sarılarak sevinçten ağladı.

Ekvador'un deli başkanı Bucaram ANAP'ın başına geçecek!

Deli olduğu için ülkesinin devlet başkanlığından azledilen Bucaram'ın, Türkiye'ye gelip ANAP'ın başına geçeceği öğrenildi.

Bucaram, "Mesut Yılmaz gibi bir zırdeli ANAP'ın genel başkanlığı yıllardır yaptığina göre ben rahat rahat yaparım" dedi. Mesut Yılmaz'dan kurtulacağını öğrenen parti tabanı sevinçten deliye döndü.

B A Ş Y A Z I

Prof. Dr. Tansu Çiller

Çırpınırdı Ölüdeniz bakıp Türk'ün bayrağına!

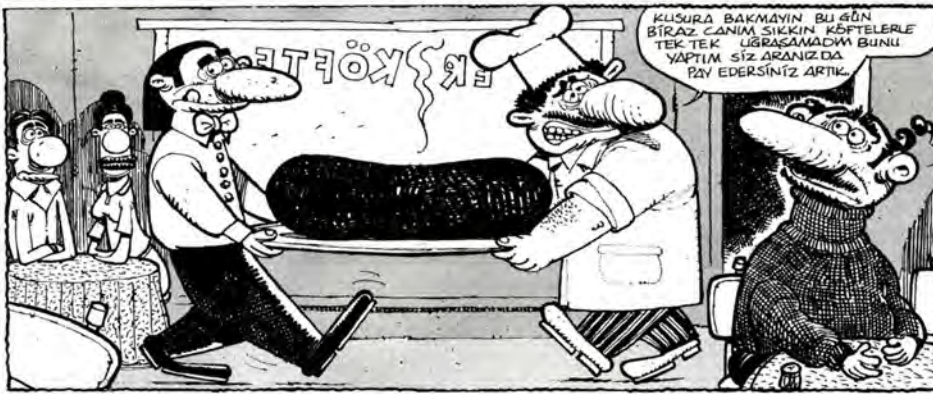
Gündemdeki son güncel gelişmeler, insanların kafasının içini karıştırdı. Özellikle güç odakları, çıkar çevreleri, menfaat grupları ve şer departmanlarının yoğun çabaları ülkeyi bölmek için gemi aşıya almıştır. Son gemi yangınında ise ANAP parmağı girerek olayı büyüttü.

Sansırım her şey Timarhaneler Kralı Ömer Lütfü Oflez'in tartaklanmasıyla başladı. Devlet içinde suni bir çete oluşturuldu ve bununla da kalınmayıp devlet dışında da iki çete oluşageldi. Bu çetelerin antetli kâğıtlarını bizzat Mesut Yıldız'ın bacanağı bastırılmıştır. Bu Antep'li kâğıtlar, gizli örgüt süsü verilerek helikopterden dağıtıldı.

Her şey böyle böyle başladı. Neden sonra Susurluk yolu üzerinde bir mobilitein Mercedes'in çarpmasıyla başlayan olaylar, her şeyden çarpması

her şeyi ortaya çıkarttı. Mesut Yakamoz ve emrindeki tehditçilerin boyası döktü. Bazı kâhraman kişiler, promosyona, yani provokasyona kurban edilmek istenildi. Böylece devlet içinde böbreklenmiş kumbaraz futbolun oyunu bozuldu. Böylece olay başladı.

Şanlı DYP'nin koallite ortağı Refah P. yıpratıl-sın diye tarikat oğlusu dedi ve de Emine Kalkan, Fadime Şahit gibi kurye kızlar kullandı. Fakat aslında kızları kandırmanın Maksut Yıldırım olduğu kesinlikle ispatlandı. Böylece süreç başladı. Son olarak olaylar Sincan'da tiyatro yapılmasıyla şenlik gibi başladı ve bu şölene plastik tanklar da iştirak ederek bayram havası yaşatıldı. Bayram dedim de, geçmiş Kavataj Bayramınızı kutlarım

fiko'nun sarkacı

Bir İtirafçının İtirafı

• Örgütte beş yıl kaldım. Bize sadece askere karşı savaşağamız söylenmişti. Yakalanıp cezaevine konunca yaptıklarımızdan sivillerin de zarar gördüğünü anladım ve itirafçı oldum.

• Çok iyi bir eğitim aldık. İngilizce, Fransızca, Sanskritçe ve Lehçe öğrendik. Karate, boks, sumo, eskrim, 100 metre engelli gibi sporların eğitimini gördük. Zehirsiz mantar, ebegümeci ve istihbarat nasıl toplanır, portakallı tavuk nasıl yapılır, ağrısız nasıl kulak delinir ve demir beş binlik parmak aralarında nasıl düşürülmeden dolaştırılır, öğrendik.

• Resmi kayıtlarda cezaevinde gözüküyorduk. Ama biz her gece o eylem senin, bu eylem benim geziyorduk. Ocağı nerde söndürdüğümüz belli değildi. Aylarca gelmediğimiz oluyordu. Döndüğümüzde cezaevi müdürü çok kızırıyordu. Kulağımızı çekip, kapının arkasında tek ayak üstünde bekletiyordu. Hatta bazen cetvelle parmak uçlarına bile vururdu.

• Bizim varlığımızdan herkes haberdardı. Özer Çiller'le birlikte yemek yedim. Bana bir iki borsa tiyosu verdi. Bütün paramı borsada kaybettim. Bir düğünde de İbrahim Şahin'le karşılaştım. Çok neşeliydi, ama fotoğraf çekirmek istemedi. "Gülerken çok pis çıkıyorum" dedi.

• Türkiye'nin gittiğimiz her yerinde, yapalım diye iş verilerdi. İşte ne bileyim, oranın

bir parti il başkanını vururduk, yerel gazeteyi tarardık, haraç toplardık. Hatta bir keresinde tatile gittiğimiz Kolombiya'da bile uyuşturucu işine karıştık.

• Şiddet olayına o kadar alışmıştık ki, yolda bizi sollayan arabaya ateş açardık. Bir gün telefon kulübesi önünde beklerken, biri çok konuşunca; sinirlendim. Adamın kafasını vura vura jeton kutusunu açıp, bütün jetonları yedirdim.

• Binlerce silah ele geçirdik, ama çok azını mahkemelere teslim ettik. Yanlış anlamayın, kullanmak için değil, koleksiyon meraklısı olduğumuz için vermeye kıyamıyorduk silahları. Elimizde o kadar güzel parçalar vardı ki, her cinayeti aynı bir silahla işliyorduk.

• Hizbullah adıyla eylem yapıyorduk. Bir sürü suçu Hizbullah'a atıyorduk. Gerçi bölgede herkes bizi biliyordu, ama batı bölgelerinde ve medyada, Hizbullah'ın adı geçiyordu. Derken baktık, fırsattan istifade gerçekten Hizbullah oluşmuş. Böylece medyadaki durum gerçek oldu, ama bu sefer de doğuda onların yaptıkları da bizden bilindi. Onlara karşı da mücadeleyle başladık. Son günlerde de ASALA adıyla eylem yapacaktık.

• Ben de normal bir insan olmak istiyordum. Valla her akşam dokuzda ışıklarını söndürüyordum. Hayır, yani herkesinki sönmükten benimki açık kalıp da yerim belli olsun istemiyordum.

• Çetede beş yıl kaldım. Bize sadece PKK'ye karşı savaşağamız söylenmişti. Her şey açığa çıkmaya başlayınca, yaptıklarımızdan sivillerin de zarar gördüğünü anladım ve itirafçı bir itirafçı oldum.

Fikret Bekler

Son anda aldığımız bir habere göre

Muhallif Windi Hidayet

Levent Kırca 'Eylemin çocukçası olmaz'

Susurluk skandalında bir tek sanık, yargıç karşısına çıkarılmamışken, hakkında tutuklama kararı verilen özel hareketçi İbrahim Şahin, elini kolunu ve muhtelif organlarını sallayarak dolaşırken; **Levent Kırca** savcı karşısına çıktı. Gerekece, bir skandale, başparmağı işaret ve orta parmaklarının arasına sıkışan bir adamın hikâyesini anlatmaktı. Dinozor, Levent Kırca'ya, bu gereksiz adli gerginliğin akıbetini sordu:

- Ne oldu soruşturma?

- Rahatım. Savcı çok çağdaş bir savcıydı. Çok cici bir insandı. Hatta şaka-laştık bile.

- Size ne sordu?

- Sohbet ettik. O sohbetin doğrultusunda dediklerim yazıldı. Adamcağız da güldü yani.

- Brezilya'da zafer işareti anlamına geliyormuş galiba.

- Evet. Duydum onu ben de.

- Saat 21.00'lerdeki temiz toplum eylemine, iktidarın çocukça diye nitelemesine karşı katılıyor musunuz?

- Katılıyorum tabii... Eylemin çocukçası olmaz. En küçük bir hareket dahi yararlıdır. İnsan ayağını yere vurabilir, bağırabilir, tencerenin dibine vurabilir. Eylemin kötüsü olmaz.

- İşıklarınızı söndürürken gürültü de yapıyor musunuz?

- Yapamıyorum doğrusu. O derceye gelemedim daha. Ama gerekirse yaparım yani. O sırada herhalde tencere bula-madım.

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

Halkımızın gördüğü rüyalar

Gözcü gazetesinde Medyum Memiş rüya yorumları yapıyor. Yorumları önemli değil. Önemli olan rüyalar... Halkımızın ne tür rüyalar gördüğünü Medyumlar değil de belki bilim adamları "Bu halkın hali

ruhiyesi" tezine böylece malzeme bulabilir: "Rüyamda sevdiğim kızı, yabancı birisinin öptüğünü gördüm." "Rüyamda son model otomobillere biniyorum. Diğer otomobillerle yarış yapıyor ve hepini geçiyorum."

"Rüyamda yüce Allah'ı görüyorum. Bana uzaylıların dünyayı istila etmeye hazırladıklarını söylüyor." "Rüyamda tanımadığım bir gelinle bir damat görürüm. Sonra sokakta bir köpek beni kovaladı. Bir carniye sigindim."

Yavrukurt, Ecevit

Ecevit giderek sağa kaymakla suçlanıyor, malum. Bu saptamanın siyasi gerekçeleri bir yana... Bizim örneğimiz çarpıcı mı çarpıcı... Bir minik haber yer aldı gençlerde gazetelerde. Bir gazeteci, MHP Genel Başkan Yardımcısı **Tuğrul Türkeş'e**, ne lüzumu varsa, Ecevit'in bazı düşüncelerinin MHP ile aynı çizgide olduğunu hatırlattı. Türkeş tamına şöyle dedi:

"Ecevit bizim yavrukurtumuz. Ancak, koca kurt olması için 60 yıl daha politika ile uğraşması lazım."

Memleket Sevgisi Anketi

Ben de vatan hainiyim...

Vatan milli maçlar sonrası gökyüzüne ateş etmeksiz Manisalı gençlerin, yalnız genç oldukları, korumaları, dokunulmazlıkları ve Meclis'te dayanakları olmadığı için işkence görmeleriye vatan

Bir katilin TBMM'de doktor olmasıya vatan Vatan daha güzel bir gelecek isteyen öğrencileri büyük bir kinle döven polis copuysa

Onları yöneten ve sünnetlerde, düşünlerde halay çeken, eğlenen devlek büyüklüğe vatan İnsanları sokaklarda aç gezerken, milyarlık iftar

yemeklerinin verilmesiye vatan

Zorunlu din dersleriyle ilkokuldan beri ezberlettilen Arapça dualarsa vatan

Vatan Amerika hayalleri arkasında gizlenen toprak parçasıya

Türbanın siyasi araç olarak kullanıldığı zihiyet ise vatan

Vatan Sivas'ta insanlar diri diri yakmaksa

Vatan bir türlü üstesinden gelemediğimiz enfasyon canavarıysa

Ben vatan hainiyim

Zeynep İnan/ İSTANBUL

METİN HAKYERİ

Faks olayı: 0212 512 48 30 veya 0212 513 85 95
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://matney.com>

NEREYE PAY'DAR NEREYE...

APTULKA

40 Paralık Öğrenci Kimliği...

SUNAY AKIN

Cumhuriyetin ilanından sonra tramvay taşımacılığı imtiyazını elinde bulunduran Belçikalı şirket ile masaya oturulur yeniden. İmzalan anlaşılmaya göre öğrenci kimliği gösteren yolcuların taşıma ücretinin yarısı alınacaktı. Bu değer on yıllardaki karşılığı da, "40 para" tutuyordu.

Ne var ki, yabancı şirket Cumhuriyet hükümeti ile imzaladığı anlaşmaya uymuyor, öğrencilere tam bilet kesiyordu. Öğrencilerin haklarında diretmesiyle tramvaylar hararetili tartışmalara sahne olur. Tramvaylarda, öğrenciler ve biletçi arasında sürüşmenin yaşanmadığı gün yok gibidir. Çıkacak olan bir kıvılcımın zararlarına olacağını çok iyi bilen şirket yetkilileri her tramvaya sivil bir polislin bindirilmesini ister. İşin garip yanı, Belçikalı şirketin çıkardıkları zarar gelmemesi için istekleri kabul edilir...

Kendilerinden fazla para alınmasına karşı olan öğrenciler bir protesto gösterisi yapmaya karar verirler. Bu eyleme göre, 15 Kasım 1924 tarihinde İstanbul'un çeşitli duraklarından tramvaylara binecek olan öğrenciler, biletçilere "40 para" vereceklerdi. Eylemin amacı, hiç şüphesiz ki, yeni kurulan Cumhuriyetin sömürüye taviz vermeyeceği yönündeydi. Öğrenciler, ülkemizdeki yabancı şirket yöneticilerinin benzerlerinde yerleşmiş olan Kapitülasyon dönemindeki uygulamaları yıkamak istediğindeler.

Harbiye'den tramvaya binen üç tip öğrencisi, kraldan daha çok kralcı bir biletçiyle karşılaşmışlardı. Biletçinin "Tam bilet alacaksınız" diye diretmesi karşısında öğrenciler diremiyorlardı. Vatmanın, tramvayı şirket çalı-

şanlarının fazlası olduğu bir yerde durdurmasıyla olay daha da büyür. Öğrenciler tekme ve tokatlardan korunmaya çalışırken silah sesleri duyulur. Herkes korku içinde kaçışırken görülen manzara şudur. Yerde kanlar içinde yatan iki öğrenci ve eli silahlı bir sivil polisi!

16 Kasım günü, saldırıyı kinamak amacıyla yürüyüş yapan öğrenciler yabancı şirketin bürosunu basarlar ve altını üstüne getirirler. Manzara bu sefer, Kadıköy'ün 1 Mayıs 1996 tarihinde çekilen fotoğraflarına benzemektedir. Şirket yetkilileri kırılan canlanın yerine camların hesabını yapmakta gecikmez ve şu açıklama-yı yapar: "Türkiye'nin ecebi sermayeye ihtiyacı vardır. Bu sermaye ise ancak Türkiye'de istikrarlı bir vaziyet hasıl olduktan sonra gelebilir. Bu hadiseler arzu edilen istikrarın Türkiye'de mevcut olmadığını gösterir ki bu takdirde ecebi sermayeyi getirmek hatadır."

Günümüzdeki gösterilerde polis, öğrencilere acımasızca saldırmakta, atmış olduğu insanlık dışı tekmeler ve yumruklarla ortalığı kan gölüne çevirmektedir. Televizyon ekranlarından polislin öğrencilere karşı tutumunu hayretle izliyoruz. Cumhuriyet tarihimizdeki ilk öğrenci eyleminde tabancasını, sanki kar-

şısında düşman varmış gibi ateşleyen de "Polis Hayrettin'dir."

Şimdi de, elimize Hukuk-u Beşer gazetesinin 22 Mart 1919 tarihli sayısını alalım ve "Alt Tabaka" başlıklı yazıdan bir bölüm okuyalım: "Bizde en ziyade düşünülecek bir sınıf varsa, o da şüphesiz alt tabakadır. Çiftçi, makineci, doküncü, hasılı erbab-ı say ve amelin teşkil ettiği bu sınıf ahali, alının tenyle ekmeğini kazanır. Devletin hazinesini hisse-i mesaisi ile doldurur, asker olur, kan vergisini de öder. Buna mukabil ekseriyetle düşünülmez, ihmal edilir, hatta bir rey-i siyasiye hakkı intihaba da malik olamaz.

Hakk-ı intihaba malik olmak az çok vergi veren, yani zengin olanların bedeli-i nakdi vererek binbir dolap çevirmek askere gitmek, sahib-i yasar bulunanların hatırı sayılmak, servet ve sâman eshabinın hakkıdır. Fakir olmak, mahkûm-u sefalet olmak birdir. Umumî olması lazım gelen mektepler bile patronların çocuklarına mahsustur. Fakir sahtanlara aşkama kadar kızgın güneşin altında çalışır, didirir, fakat bu kadar say-ü gayreti ile beraber ailesini yine de bi hakkın terifi edemez. Ve çoğunun mesaisine de muhtaç olur. O sebebin çocuklarını da çalışmaya çabalamaya sevk eder. Ve nihayet çocuklar tahsil çağını geçi-

rirlir. Bu suretle cahil kalanların adedi ekseriyeti teşkil ediyor."

Yazıdan da açıkça belli olduğu gibi eğitimin "patronların çocuklarına" açık olmasından rahatsızlık duyan bir yazarla karşı karşıyayız. Paralı eğitime karşı olduklarını Millet Meclisi'nde dile getirdikleri için öğrencilere ağır cezalar vermek, Hukuk-u Beşer gazetesinin yazısını da mahkûm etmektedir. Devletin öğrencilerden para almasına karşı çıkanları "Alt Tabaka"nın çocukları değil midir? Emekçiler, dar gelirli insanlar, paraları olmadığından dolayı çocuklarını okutmamakta, onları çalışmaya sevk etmektedir. Askere gidip "kan vergisi"ni ödeyenler de o çocuklardır.

Üniversitelerde harç alınmasını protesto eden öğrencilere atılan tekmeler, tokatlar, "Alt Tabaka" başlıklı yazının yazısını da yaralamaktadır. Çünkü o, okulları yalnızca zengin çocuklarına açık olduğu bir ülkeyi sevmiyor. Birilerinin "Ya sev Ya Terket" dediğini duyar gibiyim. Yazınızın, bu konuda da şunları söylemişti: "Vatanımız beni kurtarınz, beni kucaklayınız, aman beni terketmeyiniz diyor..." O yazar, 15 Mayıs 1919 tarihinde İzmir'e çıkan işgal askerlerine ilk kurşunu sıkkan Hasan Tahsin'den başkası değildi!...

Bu ülkenin gerçek kahramanları, bir evde yedi üniversite öğrencisini boğarak öldüren, uyuşturucu ve silah ticareti yapan emperyalizm uşakları değil, Hasan Tahsin gibi "alt tabaka"yı düşünen, okulların onların çocuklarına da açık olmasını isteyenlerdir. Öğrenciler, kimliklerinin "40 para"lık değerine sahip çıkmaldırlar. Tekmelenmek, işkence görmek, hapis yatmak pahasına çıkıyorlar da!...

Hep beraber doğuyoruz (Ne güzel).

1

Oyunlar oynuyoruz coşkuyla; birdirbir, köşekap-maca, misket, saklambaç... ve körebe... Bu ülkede!

4

Sonra kendi küçük mutluluk kutularımızda ve ondan daha da küçük 37 ekran mutluluk kutucuklarında kendi sahte cennetlerimizi yaratıyoruz (Belki de cehennemimizi).

7

Baktığı aynada kendini seyrettiğinin farkında olmayan yaşı büyük, aklı küçük belleksiz yaratıklara dönüş/türlül/üyoruz!

10

Hep beraber yürüyoruz (O da güzel).

2

Hep beraber okullara başlıyoruz sonra. Biz genç GÖCEROĞUL-LARI'na hayatın teori ve pratiğini zerk ediyor yaşı GÖCERO-GULLARI! Sonra ne oluyorsa oluyor, ayrışıyoruz, saflıktan ve benliğimizden. 'göçerlik simyası', bilinci ve aklı değil, önyargıyı ve sezgiyi koyuyor önümüze. Her şey oyun gibi, 'ebe'leniyor bazılarımız bu oyunda! Bu oyun çok tehlikeli!!!

5

Mafyalanmış hayvanlar ve hayvanlaşmış katilleri evlerimize konuk ediyoruz her gece ve de davetsiz Tanrı misafirlerini.

8

Ve geçmişte içine, aklımızı ve ruhumuzu bulandıran o tuhaf, gele-neksel, yan mistik, göçer simyasından geriye kalanlara; yitirilmiş bir duyarlık (duyarsızlık), bencilik, hoşgörüsüzlük ve sorumsuzluk... İnsan olan erdemlerimizi, tıpkı bir yılanın kabuk değiştiğindeki doğallıkta olduğu gibi sıyrıp atıyoruz. 'YUKSELEN DEĞER'ler üzerimize bol gelen yeni kabığımızı oluyor. Utanmıyoruz, yabancı-lasıyoruz! Ve herkesin bir diğere 'ÖTEKİ' gözyiye baktığı, bencilikten kavrumuz bir bellek yitimi yaşıyoruz. Sinikliğün, korkaklığın zifiri karanlık gibi çevremizi sarıdğı -bu dakikalık bir cesareti bile gösteremediğimiz- korkunç, bir yağma ülkesinden, sanki kısa bir mola vermişiz ve birazdan gidecekmiz gibi... bekliyoruz.

11

... ve konuşuyoruz hep beraber, ortak bir dili (Bu daha da güzel).

3

Atöğzülü bir perspektifte, yalancı mutluluklarla ödül-lenirliyoruz yola çıkmadan önce.

6

Bir tersane yangınında alevlerle kavrulmakta olan insan-ları (belki de çocukluğumuzdaki oyun arkadaşlarımız) plajda sanki güneşte bronzlaşan bir insanı seyredir gibi gözümüzü kırpmadan ve tepkiszce seyrediyoruz. (Ar-kadaşımız 'ebe'leniyor) O bizim aslında!

9

Ve böylesi karamsar bir panoramadan sonra 'YEREBATAN' Sarmıcı bile daha aydınlık geliyor bana, takıyıcı bir güruhun 'Sürekli Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık'a dahi tahammül edemeyen iktidar sivilizleri gördükçe!.. KARANLIK BIRAZ DA İÇİMİZDE BELKİ; İÇİMİZDEKİ 'SİM'YA'DA Ve "Özür dilenz NÂZİM USTA" demek geliyor içimden. "Özür dilenz..." Bir ağaç gibi kırınc ve ezik / Ve bir orman gibi yağmalan-mışcasına, / Bu cinnet bizim!.. Aynı ayrı, ama oluyorum her bir-likte; Damagımızda hep yaran kalmış bir yaşamışlık tad...

12

ALTAY MARTI

"Et koydum tencereye
Yar çıktı pencereye
Herhalde ona aşık oldum
Hemen oturup bir kitap yazdım."
Kürşat Başar

O akşam televizyonda haberleri izler-ken gözlerime inanamadım. Ülkeimin namusu meydanoz olmuştu. Akşaray'da, Lâleli'de sokak ortasında ehvayı türlü ka-dın cirit atıyor, bizim yeni yetme genç-cik çocuklarımız da fırsat buldukça bu kadınları miniciklamaya çalışıyorlardı.

Tansu Bacım zamanında "beyaz bir sayfa açacağı" diyerek işbaşına geldik-ten nice yıllar sonra "beyaz" işine topye-kün bulamıştık, ama benim "beyaz ka-dın ticareti"nden henüz haberim yoktu. Bu durumu yerinde müşahede etmek için derhal dışarıya fırladım. Bir belediye otobüsüne atlayıp hisimli olay yerine ye-tiştim. Manzara gerçekten içler acısıydı.

Bir zamanlar "bütün ülkelerin işçileri, birleşin" lafını sloganlaştıran eski sosya-list ülke kadınları ortaklıkta fink atıyor ve adeta şöyle diyorlardı: "Dünyanın bütün azgın erkekleri birleşin."

Sadece ortalık yerde dolaşsalar iyi, bir kısmı da maalesef işportaya düşmüştü. Satıcılar yere serdikleri büyüğe bezler üzerine kombinezon, jartiyer, sutyenleri-

İşportaya Düşen Kadınlar

le oturttukları kadınları avazları çıktığı ka-dar bağıracak pazarlamaya uğraşıyorlar-di:

"Gel vatandaş gel! Bir sarşın götürene yanında bir adet Penthouse dergisi de bedava."

"Koş, koş! Şeymece bunlar şeymece. Kan çıkmazsa para yok!"

Utancımдан kıpkırmızı keccildim. Sü-leyman Bey'in vatandaşları maalesef elleri ceplerinde boş battal dolaşıyor ve her biri Kazım Kارتal'lık yapmak için fırsat kolluyorlardı. Hele o küçükük kadınlar! Onların durumu tamamıy-la vahamet taşı-yordu. İnsanlık bu kadınlarla sahip çıkacağına, üstlerine çık-mayı daha kolay bulmuş-tu. İçim acıdı. Vurdum kendimi sokaklara. Hal-kımın bir kısmı bedava dağıtılan ekmeği gelecek sefere daha iyi kapabilmek için MHP teşkilatlarına baş-vurup gizli kamplarda dövüş teknikleri öğrenmek isterken, bir kısmı da Halk Ek-mek büfeleri önünde uzun kuyruklar

oluşturup, akşam olsa da gidip "İner mi-sin çıkar mısın" adlı muhteşem yarışma programını izlemek diye hayaller kuruyor-du.

İçim kan ağlayarak geçip gittim yanlan-dınan. Bir anda gözüm ilerdeki kalabalı-ğa takıldı. Yavaşça oraya doğru se-lyırttım. Aaa, olur şey değil! Pos bıyıklı, iri yarı, kötü ba-kışlı birkaç işportacı işken-ce aletleri taşıyordu. Tez-gâhta ne ararsanız vardı. Filistin askısı, cop, kola şe-si, manyeto, tabutluk! Çok meraklanıp satıcılar-dan birine fiyatlarını sor-dum. "Çok ucuz" dedi adam, "ikinci el bunlar. Biraz kullanılmış, ama yie-ne de iş görürler." Biraz sa-mimiyeti geliştirdiğimden bu kez de "bu işin ya-sal olup olmadığı" konusunda ne düşün-düğünü merak ettiğimi söyledim. Satıcı coşmuş bir şekilde anlatmaya başladı: "Eski kanunları aynen yürürlükte. Eskiden nasıl önce olarak uluslararası antlaşma-la-rı işken ve kötü muameleye karşı ol-duğumuzu gösteren imzaları koymuşsak

bugün de öyleyiz."

"Peki, Süleyman Bey'in bu alet edavatı böyle açık sattığınızdan haberi var mı?" diye sorduğumda ise pos bıyıklı sat-ıcı sınırtarak şöyle dedi: "Elbette haberi var."

Darbeler hariç Süleyman Bey'in her şeyden haberi olur. Ona boşuna maalesef Süleyman dememişler."

Adama iyi kazançları dileyip arkama bi-le bakmadan uzaklaştım oradan. Dönüş-te, kadın satan işportacıların "Eyyah! An-lak Zabıtası!" diye bağırıp telaşa kadın-ları örtülere sarıp iki ucundan birer kişi tutmak suretiyle kaçmaya çalıştıklarını gördüm. Kendi kendime "Herhalde aklı-mı oynatıyorum" diye düşündüm.

Eve doğru dönerken başımda engelle-yemediğim bir ağrı vardı. Rakı filan da iç-memişim, ama sünen şu soruyu mırıl-dandırdım fark ettim bir ara: "Ne olacak bu memleketin hali, ne olacak bu mem-leketin hali."

Arabadan indirdimde lapa lapa bir kar yağmaya başlamıştı. Tam evimin bulun-duğu sokağı girmiştim ki üstünde eski fanila, yer yer yırtılmış lacivert pantolo-nu ve çıplak ayaklarıyla bas bas bağırın bir çocukla karşılaştım. Yumruğunu gök-yüzüne doğru uzatmış, kışlarını çatmış,

BEYOĞU - İSTİKLAL CADDESİ

"KİTAPLAR
ÇOK PAHALI ALA-
MİYORUZ!... ÇAYEN BİR
MİLYONUNCU KİŞİ
OLARAK, BİZDEN BÜYÜK
ÖDÜL KAZANDIMIZ...
KUTLARIM!"

SOKAKTAKİ
ADAM

BENİ
UNUTMA RIFAT!
UNU UNULU!

HADI BEYLER
BİR ZAHMET!
ELDEN ELE
ELDEN ELE!

EYVET
MUHABBETÇİ GELDİ!!...
FUTBOL, ALTI, ASKERLİK...
HER KONUDA MUHABBETİN
KRALINI YAPARIM
MUHABBETÇİ!!...

HERGÜN
FİĞİ FİĞİ BİRA
TAŞIMAKTAN İMAN!
MİZE GEYİYORDU!...
BU BİRA BÖRÜ HATTI
BİZİ ACIĞI
RAHATLATIRAK!

EYVAH
ANKETÖRLER
GEYİDİ! ÖLÜ NUMARASI
YAPIYIM, YOKSA İKİ SAAT
UZAKTIRIR ADAMI
BUNLAR!

BENFENDİ
Bİ DAKKANI
ALABİLİR
MİYİM?

ÜZÜLME AYSEN'DİM
BİRZİDAN KALABALIK
AZALIR... O ZAMAN BUL-
LUSURUZ! NİC PAKKE
YAPMA TATLIM...

BAKALIM
BU KONUDA
SOKAKTAKİ
ADAM NE
DÜŞÜNÜYOR?

BAK İSTE
TELEVİZYONLARDAN
ÇIKAN BU MESUR
"SOKAKTAKİ ADAM"
BU...

HERGÜN
SUDYA GELİP
TAVUKLARA BAKARAK
NE HALE
GELDİN BİR ADAMI
YÜRÜ GİT... TÖBE
TÖBE!

EL FALİ,
KARİKATÜR FİLAN
HİKAYE! BİMDİ ASIL İŞ
LÖTÖ'DE, ALTILDA... EVET
SIRAYLA BEYLER! MEVZU
NEYDİ? LÖTÖ'DE 28, 33
BANKO OLUR! 5'E DE
DİKEAT...

OF ODOFF!
YALNIZLIK ÇOK
KÖTÜ... SIKINTIDAN
PATLİYAM!

TECRÜBE
BASEA SEYİ... GEÇEN YIL
ARABİSTAN'DAN ALDIĞIM
UÇAN HALLİ SAYESİNDE
BEYOĞLU'NUN KALABALIK
VİZİTİ GELDİ!

BU DÜNYADA
TEĞİN OLUCAKSIN!
SİNEMADAKİ YERİNİ
TAA EVİNDEN GÖSTER-
TİYOR KADINI...

BURUN
HANFENDİ!...
YERİNİZ AZ
KALDI!

İNDAT!
BEN YÜZMEYİ
BİLMEM!
İAAH!!

İNSANLARA
YEM... TENCİ!!
TABAGI ELLİ BİN
İNSANCIKLARI
SEVİNDİRİN
YEMACI!!...

SAVIBAL LÖTÖ
TAHMİNİN
YAPILIR!
6'ya
tek
bulunur!

KARDES, HALAYIMIZI
KAYBETTİK... BURALARDAN
GEÇTİMİ ACABA?

EYET!
SU YANA DÖĞRÜ
GİTTİLER...

DOSTUM,
BENİM FİLM
NERDE DÜNYUYOR
BİLİYOR
MUSUN?

HİT!
KIZIL
MASKE!

BİLADER, BENİ
ARİYORLAR KUTLAKA!
YAK DE... ÇIKTI, Bİ DANA
GELMEZ DE... HADI Bİ
ZAHMET...

EÉE...
BEYOĞLU'NDA
DİLENMEZ KOLAY
DEĞİL! NEEN İSİSİ
OLMADAN Bİ ŞEY
OLMAZ BU
CADEDE!

MENDİL
SATIYORSUN HA!
SANA GELİŞİ HACADIR
KİMİLİR? YÜZDE ELLİ KÂR
KOYSAN, BEŞYÜZ TÂNE DE
SATIĞINI VARSAYSAY, İYİ
PARA YAPAR! KAZANDIĞINI
BOBESA DYNAYIP, KÖSEYİ
DENİMEN İSTEN BİLE
DEĞİL!

VAY BE! Bİ DE
FAKİR AYAGINA
YATIRDI... İŞİN ASLI
NEYKİS MEGER!

BEYOĞLU'NDA
SOKAK ÇOCUĞU OLMAK
VARMIS... SİNEMALAR, İSİKİ
CADELER... TRAMVAY, KAFETER...
AH AHA! BİZ İSE TUTTUK
ANILARIN SOKAK ÇOCUĞU
OLDUK!... BANG İSTE!

GÖZELİM... KİMYATLIM!
BAH, BEĞENDİĞİN MINTARI
MAKENİ'YLAN ALDIM SAGA!
AL, GÜLE GÜLE KULLAN!

ULAN
NİTE BUKADAR
ACIYORSUN SU
TEYBİ? SESİN
SİDDETİNDEN
MİLLET İÇERİ
GİREMİYOR!
BATHIRICAN MI
LAN BİZİ?

NE BİGİM
BİR YERDİR BU
"BEYOĞLU YAA!
KİMİ ARARSAN
BURDA!...

GEÇ KARDES,
SEN GİR KONUS...
BİZ GÖYESİNE TAKILIYOR
BURDA! TELEFON FİLAN
ETMİYİZ... GÖRÜNTÜSEL
OLARAK BÖS BÖS DÜKANA
YALIM DİYE SİRADAYIZ
ANLITIRACIN!

MAYDEEE
KEYİFÇİ GELDİ!!...
ERDİN VAR, ESİRAR,
KOKAİN VAE... MALIN
NİSİ BURDAAA!

SANA AYI
DEMEMDE
Bİ SAKINCA
VAE Mİ
FERMANI?

HOOP! DÜR
BAKALIM ANBAPI!
İMAJISIZ GİREMESİN,
İMAJINI GÖRELİM!

ERDAL
Biller

Hafızam... Stop!

ZAFER TEMOÇİN

Gelen evrak

İyi Dinozor,

Bir dünya istiyorum, sınırlar olmasın, herkes her doğayı sınırsızca yaşasın, paylaşılsın.

Bir ülke istiyorum, devlet kara bulut gibi aç insanları üzerine çökmesin ki güneşi görebileyim.

Kendimi bilinene uydurmak istemiyorum. Henüz olgunlaşmamış bir bebek gibi gösterilene yapmak istemiyorum. Düşünüp bulmak istiyorum. Keşfetmek istiyorum. Ne düşünüp savunuyorsam, orada kalmak istiyorum.

İnadığım Tanrı'nın düşüncemde var olması bana yetiyor. Başımı kapatmak istemiyorum. O saç, sende de var, onda da. Saçların rüzgârda hep uçuşmasını istiyorum.

Çok şey mi istiyorum?

İşin Karahan / ANKARA

Sevgili Dinozor,

Bu çarşamba Cumhuriyet'in içinden iki Dinozor çıktı. Eşime takıldım, "Biri senin için, biri benim için" dedim, o da "Ben dinozor değilim" dedi, gülistük.

Eee... yaşıam yarım yüzyılı geçmiş, otuz beş yıldır Cumhuriyet okuyorum; üstelik hâlâ Atatürkçüyüm, cumhuriyetçiyim, laikim, bağımsızlıktan ve özgürlükten yanayım. Öyleyse bana Dinozor yakışır. Zaten kaç kişi kaldık Cumhuriyet okuru, dinozordan farkımız kaldı mı? Ülkeyi çeteler, tarikatlar götürürken, Hacı'yla Baci Kemalizm'le savaşırken...

Bana dinozorluğumu anımsatsa da DINOZOR'u çok seviyorum.

Dinozor'a, Dinozor çalışanlarına ve Dinozor okurlarına başarılar diliyor, sevgiler sunuyorum.

Her çarşamba buluşmak üzere.

Dr. İsmail Benli / OSMANİYE

Günaydın Dinozor!

Şubat ayının başından beri her akşam saat 21.00'de ışıklarımızı söndürüyoruz. "Süreklili Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık" diyoruz adına da. Görünen çoğu şeyin kirliliğinin farkındayız diyoruz.

İşığını söndüren pencereye koşuyor, niye? Bunu paylaşılanı görmek; cesaret, umut toplamak istiyor çünkü. Son on yıldır ülkemizde olanlara karşın gösterilen tepkilerin boyutları öylesine küçüktü ki. Politikacıların korkunçluğu, çıkar beklentileri, her alanda eşitsizlik, kahramanlar ve sevgili dostları, şeriat beklentisi toplu ığneler gibi her birimize, her yerimize battıkça ay, of diye ırkıldı sadece. Bir araya gelemedik bir türlü. Her şeyin çok iyi gittiğine inanmaya çalıştık. Gözlüklü zat altın kalemini gözümüze salladıkça "Vay be, biz neymişiz" dedik.

Eee, ışıklar söniyor, bu çok mu önemli diyebilirsiniz. Herkes kendini kandırıyor diyebilirsiniz. Medyanın oyunu diyebilirsiniz. Ama farkında mısınız bu görüşlere katılmanız, bunları sorgulamanız bile onunla gelmediğini gösterir. Ben herkesin "İşığını söndürdüm, oh ne rahatım" demediğini biliyorum. Sindirilmiş bir toplum olarak her akşam bir doz cesaret ve umut içtiğimizi de biliyorum. Hasta tedaviye cevap verecek bu durumda...

Bu satır 22 yaşında biri tarafından aydınlık ve umut dolu bir sabahın erken saatlerinde yazıldı. "Gençsin, geçer" demeyin sakın. Yayıncı olmanın korkmayın.

Ashlan Lodi / İSTANBUL

Gelen Evrak için adres: Dinozor Dergisi, Türkocağı Cad. 39/41 34334 Cağaloğlu-İSTANBUL

